

การใช้โปรแกรม English Language Learning and Instruction System (ELLIS) เพื่อพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

อนันต์ แสงดิษฐ์^{1*}
Anan Sawaengdist^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชโดยใช้โปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation 2) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มีต่อการฝึกออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญห ด้วยโปรแกรม ELLIS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งกำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองรวมทั้งสิ้น 17 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในระดับคำเดี่ยว คำในประโยคและคำในย่อหน้า และแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการฝึกการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญห ด้วยโปรแกรม ELLIS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และการทดสอบค่า t-test ของคะแนนก่อนและหลังการฝึกออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญห ด้วยโปรแกรม ELLIS ผลการวิจัยพบว่า 1) โปรแกรม ELLIS ช่วยพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ทั้งในระดับคำเดี่ยว คำในประโยคและคำในย่อหน้า โดยจากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญห ด้วยโปรแกรม ELLIS โดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.57 โดยประเด็นที่นักศึกษามีทัศนคติที่ดีมากที่สุด คือ การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation มีความเหมาะสมต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา

คำสำคัญ: โปรแกรม ELLIS ทัศนคติ การออกเสียง

Abstract

The objectives of this research were: 1) to develop problematic English ending pronunciation of first year students, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University by using ELLIS, and 2) to study the attitudes of the first year students at Nakhon Si Thammarat Rajabhat University towards ELLIS. The sample group of this study was 30 freshmen majoring in Community Development, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University enrolling Integrated English Skills during the first semester of the academic year 2012, selected by random sampling. Two instruments used in this research were 1) the pre and post tests of the problematic pronunciation at the final position of individual words, words in sentences and paragraphs and 2) the questionnaire for studying student's attitudes towards ELLIS. The duration of the quasi-experimental research covered 17 periods including the pre and post tests. The statistics used in analyzing the collected

¹ อ., พิเศษภาษาอังกฤษ หมวดศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช 80280

¹ Special English Lecturer, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, 80280

* Corresponding author: E-mail address: kiflee_anan@hotmail.com

data were means ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) percentages and t-test. The results of the study were as follows: 1) ELLIS improved the students' problematic pronunciation at the final position of individual words, words in sentences and paragraphs significantly higher at 0.01. 2) The students' attitudes towards the use of ELLIS use were positive ($\bar{x}$ = 4.21, S.D. = 0.57). Students strongly agreed with learning with ELLIS program, Master Pronunciation content, was suitable for every level of the learners.

Keywords: ELLIS, Attitudes

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาหลักที่นิยมใช้ในการสื่อสารกันอย่างแพร่หลายเป็นภาษาสากล (Global Language) หรือภาษานานาชาติ (International Language) และได้รับการจัดลำดับให้เป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากภาษาจีนกลาง และภาษาสเปน โดยผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแรก (First Language) ภาษาที่สอง (Second Language) และภาษาราชการ (Official Language) มีจำนวนรวมทั้งหมดประมาณ 1 พันล้านคนทั่วโลกและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอีกอย่างต่อเนื่อง [1] Davis Graddol [2] คาดว่าประมาณปี 2015-2020 จำนวนของผู้เรียนภาษาอังกฤษจะเพิ่มถึงสองพันล้านคน นั้นหมายความว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อสังคมโลกแห่งการสื่อสารในยุคปัจจุบันและต่อไปในอนาคตเนื่องจากความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านเศรษฐกิจการค้า อุตสาหกรรม การเมือง การทหาร การศึกษา และการพัฒนาเทคโนโลยี เป็นต้น ดังนั้น ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเรื่องราวต่าง ๆ และผู้ที่หวังความสำเร็จก้าวหน้าในการประกอบอาชีพในอนาคต

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้กำหนดให้มีวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรการเรียนการสอน โดยนักศึกษาทุกสาขาวิชาจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4 รายวิชาดังนี้ คือ ภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อการประยุกต์ใช้และภาษาอังกฤษเฉพาะวิชาชีพ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาเรื่องการออกเสียง (Pronunciation) ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายพยางค์ ซึ่งเป็นเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทย เช่นเสียง /g/, /v/, /ð/, /θ/, /l/, /z/, /dʒ/ เป็นต้น เช่นคำว่า watch นักศึกษามักจะออกเสียงเป็นคำว่า what และคำว่า think นักศึกษามักจะออกเสียงเป็นคำว่า thing เป็นต้น นอกจากนี้ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 รายวิชาดังกล่าว นักศึกษาจะเรียนในลักษณะเรียนร่วมในห้องเรียนรวมซึ่งแต่ละห้องจะประกอบไปด้วยนักศึกษา 2-3 สาขา จำนวนประมาณ 100 คน ต่อครูผู้สอน 1 ท่าน ซึ่งทำให้การดูแลเอาใจใส่โดยเฉพาะรายวิชาที่เน้นด้านการออกเสียงจึงทำให้การแก้ไขจุดบกพร่องเป็นรายคนทำได้ยากและไม่ทั่วถึง Goodwin and Kelly [3] ได้กล่าวว่าการออกเสียงที่สามารถให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นสิ่งสำคัญของการเรียนภาษาที่สองและการออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นสาเหตุของปัญหาในการสื่อสาร สอดคล้องกับบาร์ง์ ไตรรัตน์ [4] ซึ่งได้กล่าวว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ (Mother Tongue) กับระบบเสียงภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นการรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอถ้าไม่สามารถแปลงเสียงที่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้ก็ยิ่งถือว่ายังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ปรากรมรัตน์ โชติกเสถียร [5] มีความเห็นว่่านักเรียนส่วนใหญ่มีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านการออกเสียง (Pronunciation) อาจเป็นเพราะได้เรียนรู้แต่กฎเกณฑ์ด้านการเพิ่มพูนคำศัพท์และไวยากรณ์ แต่ไม่ได้รับการฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ซึ่งการสื่อความหมายด้วยภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้นไม่ควรจะละเลยทักษะด้านการออกเสียง เช่นเดียวกับประนุช สุขศรี และ ปรียา โนแก้ว [6] ได้กล่าวว่าแม้ผู้เรียนมีความลึกซึ้งด้านการออกเสียงตามทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติผู้เรียนก็อาจจะยังไม่สามารถจำแนกหรือออกเสียงได้ถูกต้อง ความเพี้ยนหรือความผิดพลาดในการออกเสียงนั้นมีตั้งแต่ระดับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อความไปจนถึงระดับก่อให้เกิดความสับสนในระดับการสื่อสารได้ ในการออกเสียงผู้เรียนมักจะออกเสียงตามที่ตนคุ้นเคยและใกล้เคียงกับเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ของตนมาใช้แทนเสียงในภาษาอังกฤษ แอนดรูว์ บิกส์ [7] และคริสโตเฟอร์ ไรท์ [8] มีความเห็นสอดคล้องอีกว่่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการออกเสียงซึ่งถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การสื่อสารโดยการพูดนั้นไม่ประสบความสำเร็จ คนไทยหลายคนอาจคิดว่าการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดไม่ใช่ปัญหาที่สำคัญเท่าไรนัก หลายคนกล่าวว่าแค่สื่อสารได้ก็เพียงพอแล้ว คนฟังก็พยายามที่จะเข้าใจและพยายามคาดเดาให้ถูกว่าคนพูดต้องการสื่ออะไร แต่ใน

ความเป็นจริงแล้วการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ชัดกลับเป็นตัวสร้างปัญหาในการสนทนาอย่างไม่รู้ตัว ทั้งที่การออกเสียงถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญในการพูดและเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การพูดประสบความสำเร็จได้ Dauer [9] และ Morley [10] กล่าวสอดคล้องกันว่าการออกเสียงมีบทบาทที่สำคัญมากในกระบวนการพูดภาษา (Speaking Language) เนื่องจากการออกเสียงที่ต้องทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ดังนั้นเป้าหมายสำคัญในการพูดอย่างมีประสิทธิภาพคือ การพูดที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด ปัจจุบันมีนักวิจัยด้านภาษาศาสตร์หลายท่านได้ทำการศึกษาการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษดังเช่น Chapelle [11] ได้กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นที่นิยมกันมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์มีความสะดวก ทันสมัย ทำหายและเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย จากการวิจัยของ Wang, X and Munro, M.J. [12] ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และผู้เรียนยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอีกด้วย สอดคล้องกับ Sohrabie [13] ที่ทำการศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษของชาวอิหร่าน ซึ่งเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนการออกเสียงสามารถพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียนได้ดีกว่าการออกเสียงแบบธรรมดา

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการใช้โปรแกรม English Language Learning and Instruction System (ELLIS) บทเรียน Master Pronunciation ในการฝึกออกเสียงพยัญชนะท้ายในคำเดียว การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำในประโยค และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำในย่อหน้า เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาด้านออกเสียงให้สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตลอดจนศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการฝึกออกเสียงด้วยโปรแกรม ELLIS อีกด้วย เนื่องจากนักศึกษาทุกหลักสูตรจะต้องลงเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษภาคบังคับ 3 รายวิชาด้วยกัน คือ ภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และภาษาอังกฤษเพื่อการประยุกต์ใช้ซึ่งทางมหาวิทยาลัยมีโปรแกรมดังกล่าวอยู่ในห้องศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าโปรแกรม ELLIS อาจเป็นสื่อหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการฟัง-พูดและทักษะการออกเสียงเพื่อเป็นพื้นฐานในรายวิชาต่อ ๆ ไป English Language Learning and Instruction System (ELLIS) เป็นโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้รับการพัฒนาจากนักภาษาศาสตร์ชื่อ Dr. Frank Otto ซึ่งมีการพัฒนาให้มีความสามารถทัดเทียมกับการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง ผู้เรียนสามารถเลือกกระตือรือร้นความยากง่ายจากการทดสอบวัดความรู้ ในส่วนของเนื้อหา Master Pronunciation ใช้สำหรับฝึกออกเสียงโดยเฉพาะ เนื้อหาจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่คือ Instruction และ Practice ซึ่งมีส่วนต่าง ๆ ให้ฝึกได้แก่ Sounds คือ การฝึกออกเสียงและบันทึกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษทั้ง 26 เสียง Sound Contrasts, Tongue Twisters, Beyond Sounds และ Useful Phrases

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการออกเสียงที่เป็นปัญหาในตำแหน่งท้ายคำภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยใช้โปรแกรม ELLIS บทเรียน Master Pronunciation
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มีต่อการฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในตำแหน่งท้ายคำภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรม ELLIS

คำถามในการวิจัย

1. โปรแกรม ELLIS ช่วยพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในตำแหน่งท้ายคำภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้หรือไม่
2. นักศึกษามีทัศนคติอย่างไรต่อการฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในตำแหน่งท้ายคำภาษาอังกฤษโดยการใช้โปรแกรม ELLIS

ระเบียบวิธีการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการ (Eng 9000107) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 600 คน ซึ่งเป็นนักศึกษา คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒนารัฐบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการ (Eng 9000107) ซึ่งได้มาจากการสุ่มเลือกคณะอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อเลือกนักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 30 คน หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) เพื่อวัดระดับความสามารถในการออกเสียง จากนั้นจึงเลือกนักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 30 คนเรียงลำดับจากนักศึกษาที่มีคะแนนต่ำสุด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ โปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation

ตัวแปรตาม

1. คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้โปรแกรม ELLIS

2. ทักษะการออกเสียงของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่มีต่อการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรม ELLIS

3. เสียงที่เป็นปัญหาในตำแหน่งท้ายคำมี 18 เสียง ได้แก่ /b/, /p/, /t/, /d/, /k/, /g/, /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /tʃ/, /ʃ/, /ʒ/, /dʒ/, /ʌ/ และ /r/ แต่เนื่องจากเสียง /r/ ในภาษาอังกฤษของชาวอังกฤษและอเมริกันนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ ชาวอเมริกันจะออกเสียง /r/ ในตำแหน่งท้ายคำนั้น ๆ เสมอตรงกันข้ามชาวอังกฤษจะไม่ออกเสียงดังกล่าวในตำแหน่งท้ายคำ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่ศึกษาเสียงนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน

2. ฝึกการออกเสียงด้วยโปรแกรม ELLIS ทั้ง 17 เสียง ซึ่งได้มาจากการศึกษาเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับเด็กไทย ได้แก่เสียง /b/, /d/, /k/, /g/, /p/, /t/, /f/, /v/, /s/, /z/, /θ/, /ð/, /ʃ/, /tʃ/, /ʒ/, /dʒ/, และ /ʌ/ ซึ่งเสียงดังกล่าวส่วนหนึ่งมีอยู่ในโปรแกรม ELLIS ผู้วิจัยออกแบบแผนการเรียนรู้ออกเป็น 6 แผน โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 Sounds ส่วนที่ 2 Sounds Contrast และส่วนที่ 3 Tongue Twisters นักศึกษาต้องเรียนสัปดาห์ละ 3 วันคือ วันจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ วันละ 1 ชั่วโมงคือ ตั้งแต่เวลา 15.30-16.30 นอกเหนือจากเวลาเรียนของนักศึกษา รวมชั่วโมงการฝึกออกเสียงทั้งสิ้น 17 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการฝึกทุกครั้ง

3. ทดสอบหลังเรียนและตอบแบบสอบถามทัศนคติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) โปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 Sounds ทั้ง 17 เสียงที่เป็นปัญหา ส่วนที่ 2 Sounds Contrasts และส่วนที่ 3 Tongue Twisters

2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (pre – posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันสร้างขึ้นเพื่อวัดสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษตำแหน่งท้ายคำที่เป็นปัญหา จำนวน 17 เสียง ได้แก่ /b/, /d/, /k/, /g/, /p/, /t/, /f/, /v/, /s/, /z/, /θ/, /ð/, /ʃ/, /tʃ/, /ʒ/, /dʒ/, และ /ʌ/ แบ่งเป็น 3 รูปแบบ กล่าวคือ การออกเสียงคำเดี่ยว 32 ข้อ การออกเสียงคำในประโยค 17 ข้อ และการออกเสียงคำในย่อหน้า 17 ข้อรวมทั้งสิ้น 66 ข้อ

3) แบบสอบถามทัศนคติ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบทดสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติจากการเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS จำนวน 16 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปลายปีระดับการให้คะแนน

เป็นแบบของลิคิธ (Linker's Scale) 5 ระดับ คือ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย และ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบทดสอบและแบบสอบถามจากนั้นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นจึงนำไปทดลองใช้เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายพยางค์ในระดับต่ำ กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) รวมทั้ง 3 รูปแบบอยู่ที่ 15.83 จากคะแนนเต็ม 66 คะแนน ในการออกเสียงคำเดี่ยวมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 7.24 จากคะแนนเต็ม 32 คะแนน ในการออกเสียงคำในประโยค มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.98 จากคะแนนเต็ม 17 คะแนน และในการออกเสียงคำในย่อหน้ามีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.61 จากคะแนนเต็ม 17 คะแนน สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ก่อนเรียนในแบบทดสอบในแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) การออกเสียงของนักศึกษาในแต่ละรูปแบบมีค่าต่ำกว่า 50 เปอร์เซนต์ของแบบทดสอบ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนสอบและหลังเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS

ข้อสอบ		คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t	sig
		($\bar{x}$)	S.D.	($\bar{x}$)	S.D.		
คำเดี่ยว	(32 คะแนน)	7.24	3.31	12.73	5.62	7.461**	0.01
คำในประโยค	(17 คะแนน)	3.98	2.57	7.91	3.68	6.858**	0.01
คำในย่อหน้า	(17 คะแนน)	4.61	2.21	7.48	2.62	8.444**	0.01
ภาพรวม	(66 คะแนน)	15.83	7.58	28.12	11.09	9.076**	0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.01

หลังเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS พบว่า โปรแกรม ELLIS ช่วยพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้ ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ก่อนเรียนนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 15.83 คะแนน แต่หลังเรียนนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 28.12 คะแนน หากพิจารณาในแต่ละระดับพบว่าในการออกเสียงคำเดี่ยวนักศึกษามีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 7.24 แต่หลังจากได้รับการฝึกนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 12.73 ขณะเดียวกันในการออกเสียงคำในประโยคคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักศึกษาอยู่ที่ 3.98 แต่หลังจากได้รับการฝึกคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 7.91 นอกจากนี้ หากพิจารณาดูในการออกเสียงคำในย่อหน้าจะสังเกตเห็นว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนของนักศึกษาอยู่ที่ 4.61 แต่หลังจากได้รับการฝึกแล้วค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 7.48 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า โปรแกรม ELLIS ช่วยพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษทั้งในระดับคำเดี่ยว คำในประโยคและคำในย่อหน้า

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลโดยแยกตามลักษณะการเกิดเสียง (Manners of Articulation) เพื่อศึกษาว่าเสียงใดบ้างที่โปรแกรมสามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงของนักศึกษาได้น้อยหรือยังคงเป็นปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 2

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาการพัฒนารัฐบาล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 30 คน เป็นนักศึกษาชาย 11 คน และนักศึกษาหญิง 19 คน อายุระหว่าง 15-20 ปี จำนวน 27 คน และอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 3 คน โดยมีนักศึกษาจำนวน 19 คน เคยได้รับการเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS มาแล้ว ส่วนนักศึกษาอีก 11 คนยังไม่เคยมาก่อนหน้านี้ ผลการวิจัยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสารถของการออกเสียงภาษาอังกฤษท้ายแยกตามลักษณะการออกเสียง (Manners of Articulation)

ลักษณะการเกิดเสียง (Manners of Articulation)	เสียงที่เป็น ปัญหา	คะแนนก่อนเรียน					คะแนนหลังเรียน				ความต่าง ของ ค่าเฉลี่ย ก่อนและ หลังเรียน
	ระดับ	คำ เดี่ยว	คำใน ประโยค	คำใน ย่อ หน้า	รวม	คำ เดี่ยว	คำใน ประโยค	คำใน ย่อ หน้า	รวม		
คะแนนเต็ม	6	3	3	15	6	3	3	15			
1. เสียงกักหรือเสียงระเบิด (Stops or Plosives)											
1. Voiceless bilabial stop	/p/	2.03	0.93	1.23	4.19	2.2	1.7	1.97	5.87	1.68	
2. Voiced bilabial stop	/b/	2.13	1.1	1.27	4.5	3.03	1.27	1.47	5.57	1.27	
3. Voiceless alveolar stop	/t/	1.8	0.93	1.0	3.73	2.33	1.23	0.9	4.46	0.73	
4. Voiced alveolar stop	/d/	1.5	0.77	0.87	3.14	1.97	1.17	1.63	4.77	1.63	
5. Voiceless velar stop	/k/	1.8	1.17	1.33	4.3	3.47	1.63	1.93	7.03	2.73	
6. Voiced velar stop	/g/	1.7	1.03	1.17	3.9	2.47	1.4	2.07	5.94	2.04	
2. เสียงเสียดแทรก (Fricatives)											
7. Voiceless labio-dental fricative	/f/	0.83	0.43	0.7	1.96	1.4	1.5	1.2	4.1	2.14	
8. Voiced labio-dental fricative	/v/	0.97	0.53	0.6	2.1	1.77	1.1	1.03	3.9	1.8	
9. Voiceless dental fricative	/θ/	1.26	0.63	0.87	2.76	2.03	1.53	1.3	4.86	2.1	
10. Voiced dental fricative	/ð/	1.23	0.77	0.77	2.77	2.47	1.53	1.17	5.17	2.4	
11. Voiceless alveolar fricative	/s/	1.5	0.87	0.93	3.3	2.2	1.6	1.25	5.05	1.75	
12. Voiced alveolar fricative	/z/	0.63	0.53	0.63	1.79	2.8	1.13	0.97	4.9	3.11	
3.เสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricatives)											
13. Voiceless post alveolar fricative	/ʃ/	0.97	0.53	0.43	4.33	3.3	1.87	2	7.17	2.84	
14. Voiced post alveolar fricative	/ʒ/	1.23	0.6	0.57	2.4	2.13	1.47	1.03	4.63	2.23	
15. Voiceless palatal affricative	/tʃ/	0.43	0.2	0.33	0.96	2.13	0.83	0.63	3.59	2.63	
16. Voiced palatal affricative	/dʒ/	-	0.13	0.3	0.43	-	0.5	0.57	1.07	0.64	
4. เสียงข้างลิ้น (Lateral)											
17. Voiced alveolar lateral	/l/	1.73	1.13	0.93	3.79	2.9	0.25	1.87	5.02	1.23	

จากตารางที่ 2 จะสังเกตเห็นได้ว่า 3 หน่วยเสียงที่พัฒนาได้น้อย คือ กลุ่มเสียงกักหรือเสียงระเบิด (Stops or Plosives) ได้แก่ หน่วยเสียง /b/ และ /t/ กล่าวคือ หน่วยเสียง /b/ ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.5 แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 5.77 หน่วยเสียง /t/ ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 3.73 แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.46 หน่วยเสียงที่ยังพัฒนาได้น้อยอีกหน่วยเสียง คือ กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricatives) ได้แก่ หน่วยเสียง /dʒ/ สังเกตได้จากก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 0.43 แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เพิ่มขึ้นเป็น 1.07 เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้เสียง /b/ และ /t/ นั้นจะเป็นเสียงสกดในภาษาไทยก็ตามแต่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างยังพัฒนาได้น้อย อาจเนื่องมาจากขณะที่ออกเสียง /b/ และ /t/ จะมีการปล่อยลมออกมา (released) ส่วนในการออกเสียง บ และ ท หรือ ต ไม่มีการปล่อยลมออกมา

ในทางตรงกันข้ามหากพิจารณาจากคะแนนความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าหน่วยเสียงที่สามารถพัฒนาได้ดีขึ้นหลังจากการเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS นั้น ได้แก่ หน่วยเสียง /z/, /j/, และ /k/ กล่าวคือหน่วยเสียง /z/ ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 1.79 แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เพิ่มขึ้นเป็น 4.9 ในส่วนของหน่วยเสียง /j/ / ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.33 แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เพิ่มขึ้นเป็น 7.17 และอีกหน่วยเสียงคือ /k/ ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.3 แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เพิ่มขึ้นเป็น 7.03 เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้เสียง /z/, และ /j/ จะไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยและยังอยู่ตำแหน่งที่เกิดเสียงเดียวกันก็ตามแต่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถพัฒนาการออกเสียงขึ้นได้ อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งหน่วยเสียงดังกล่าวมีอยู่ในหน่วยเสียงในภาษาอาหรับ จึงทำให้ออกเสียงได้ดีเพราะมีความคุ้นเคยกับเสียงดังกล่าวประกอบกับนักศึกษบางคนพูดภาษามลายูด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 3 ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการฝึกออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา โดยการใช้โปรแกรม ELLIS

ข้อที่	ข้อความ	($\bar{x}$)	S.D.	ความหมาย
1.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.20	.664	ดี
2.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น	4.03	.718	ดี
3.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.20	.847	ดี
4.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเรียนมากขึ้น	4.43	.626	ดี
5.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ช่วยสร้างผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.27	.740	ดี
6.	โปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation สามารถใช้สอนร่วมกับอาจารย์ในชั้นเรียนได้	4.23	.728	ดี
7.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ทำให้ผู้เรียนชอบภาษาอังกฤษและสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.13	.681	ดี
8.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ช่วยประเมินพัฒนาการในการออกเสียงของผู้เรียนได้	4.23	.971	ดี
9.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น	4.20	.805	ดี
10.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	4.07	.828	ดี
11.	การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation มีความเหมาะสมต่อผู้เรียนในทุกะดับการศึกษา	4.50	.572	ดี

ตารางที่ 3 ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการฝึกออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา โดยการใช้โปรแกรม ELLIS (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	($\bar{x}$)	S.D.	ความหมาย
12.	การเรียนรู้ด้วยโปรแกรม ELLIS ช่วยในการออกเสียงของผู้เรียนได้ดีกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ	4.13	.860	ดี
13.	การทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ด้วยตนเองในแต่ละบทของโปรแกรม ELLIS ทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น	4.13	.900	ดี
14.	การเรียนรู้ด้วยโปรแกรม ELLIS สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการอ่านในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	4.23	1.00 6	ดี
15.	ท่านต้องการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษในรายวิชาอื่น ๆ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะแบบโปรแกรม ELLIS	4.17	.986	ดี
16.	บทเรียนในโปรแกรม ELLIS มีกิจกรรมที่ผู้เรียนคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษน่าสนใจ	4.20	.714	ดี
ภาพรวม		4.21	.57	ดี

โดยภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติต่อการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรม ELLIS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยแต่ละข้ออยู่ในระดับดี คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 4.03-4.50 ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนรู้ด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation มีความเหมาะสมต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ($\bar{x}$ = 4.50) เนื่องจากโปรแกรมมีการทดสอบวัดระดับก่อนเรียน (Placement Test) ดังนั้น ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนจากระดับง่ายไปหายาก ประกอบกับในโปรแกรมเองมี Options ให้เลือกเรียนตามความถนัดของผู้เรียนเอง เช่น Basic English, Middle Mastery, Senior Mastery และ Business รองลงมา คือ การเรียนรู้ด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{x}$ = 4.33) เนื่องจากโปรแกรมมีการวัดระดับและเนื้อหาที่มีความหลากหลายจึงเหมาะกับผู้เรียนทุกระดับการศึกษา อีกทั้งโปรแกรมมีเนื้อหาการสอนการออกเสียงโดยเฉพาะจึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับการออกเสียงที่ถูกต้องได้มากขึ้น ตรงกันข้ามข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนรู้ด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น ($\bar{x}$ = 4.03) สาเหตุอาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างของวิจัยไม่ชอบและไม่ถนัดเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบกับ ผู้เรียนที่นำมาทดลองเป็นนักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถต่ำ จึงทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีมากและเนื่องจากโปรแกรม ELLIS เน้นเรื่องการออกเสียงอย่างเดียวไม่มีเกมส์ ประกอบกับตัวโปรแกรมเป็นระบบออฟไลน์ นักศึกษาจึงต้องเฉพาะเพียงแต่ในห้องเท่านั้นจึงส่งผลให้ขาดอิสระในการเรียนรู้

สรุปและการอภิปรายผล

1. โปรแกรม ELLIS ช่วยพัฒนาการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้ ทั้งในแบบคำเดี่ยว คำในประโยคและคำในย่อหน้า โดยผลคะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิมล ตีอินทร์ [14] ซึ่งพบว่าการออกเสียงด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงภาษาอังกฤษดีขึ้น เนื้อหาในโปรแกรม ELLIS จะเริ่มฝึกออกเสียงจากง่ายไปหายากจากระดับคำไปสู่ระดับประโยคและสถานการณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Munro and Wang ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการสอนออกเสียงนั้นควรครอบคลุมทั้งสองด้าน นั่นคือ เน้นการออกเสียงในระดับคำและระดับประโยค การออกเสียงด้วยโปรแกรม ELLIS นี้ ผู้เรียนสามารถฟังเสียงเจ้าของภาษาได้ตามความต้องการและสามารถบันทึกเสียงของตนเองเพื่อเปรียบเทียบกับเสียงเจ้าของภาษาได้ด้วย ดังที่ Kenworthy, J. [15] กล่าวว่าไว้ว่าครูผู้สอนควรช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังเสียง การออกเสียงโดยใช้แบบฝึกหัด นั่นคือ เริ่มตั้งแต่หน่วยเสียงต่าง ๆ ตลอดจนมีวิธีที่สนับสนุนการฝึกฝนของอวัยวะในการออกเสียงในช่องปากและวิธีการออกเสียงนั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุลักษณ์ บัวภาเรือง [16] ที่ใช้ไฟล์ภาพและภาพประกอบเสียงในการออกเสียง ยิ่งไปกว่านั้นโปรแกรม ELLIS มีกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ (Repetition) และเลียนแบบ (Imitation) จนกลายเป็นนิสัยและเกิดความคงทนถาวร อีกทั้งยังเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) ให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความกระตือรือร้นสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญชม ศรีสะอาด [17] ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีเป็นการย้ำความเข้าใจและการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูล

ย้อนกลับที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกชอบและไม่เบื่อหน่าย เมื่อผู้เรียนชอบแล้วจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นในทางบวก ในส่วนของ Sound Contrasts ผู้เรียนสามารถฝึกฟังเสียงและจำแนกเสียงที่มีหน่วยเสียงใกล้เคียงกัน (Minimal Pairs) นอกจากนี้ยังมีในส่วนของ Tongue twisters ที่ผู้เรียนสามารถฝึกคำหรือประโยคที่มีการออกเสียงคล้ายคลึงกันดังเทคนิคการสอนการออกเสียงของ Murcia Brinton [18]

2. นักศึกษามีทัศนคติต่อการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรม ELLIS อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}$ = 4.21, S.D. = 0.57) แยกตามประเด็นดังนี้ คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่า การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation มีความเหมาะสมต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ($\bar{x}$ = 4.50, S.D. = 0.57) และรองลงมา ได้แก่ ความเห็นที่ว่า การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเรียนมากขึ้น ($\bar{x}$ = 4.43, S.D. = 0.626) ทั้งนี้ เนื่องจากโปรแกรม ELLIS เป็นโปรแกรมที่ผู้เรียนสามารถวัดระดับความสามารถของตนเองก่อนเรียน (Placement test) ประกอบกับเนื้อหาภายในโปรแกรมมีความหลากหลายจึงเหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับการศึกษา อีกทั้งโปรแกรม ELLIS มีเนื้อหาการสอนการออกเสียงโดยเฉพาะจึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับการออกเสียงที่ถูกต้องได้มากขึ้น ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ว่า การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x}$ = 4.07, S.D. = 0.828) และรองลงมา ได้แก่ การเรียนด้วยโปรแกรม ELLIS เนื้อหา Master Pronunciation ทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น ($\bar{x}$ = 4.03, S.D. = 0.718) อาจเนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้จะไม่ชอบและไม่ถนัดเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบกับผู้เรียนที่นำมาทดลองเป็นนักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถต่ำ จึงทำให้มีทัศนคติอยู่ในระดับดีแต่ไม่ดีมาก และเนื่องจากโปรแกรม ELLIS ในส่วนของ Master Pronunciation อาจเน้นการออกเสียงอย่างเดียวโดยไม่มีเกมส์ ประกอบกับตัวโปรแกรมเองไม่อนุญาตให้ดาวน์โหลดได้ นักศึกษาจึงทำการฝึกแต่ในห้องทดลองเท่านั้นจึงทำให้ขาดอิสระในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อประกอบการสอนการออกเสียงควบกล้ำ การเน้นเสียง ทำนองเสียง ทั้งในคำเดี่ยว คำในประโยคและคำในย่อหน้า
2. ควรสอนให้เด็กตั้งแต่ระดับประถมและมัธยมมีความรู้ในสัทอักษร (Phonetic Symbols) แทนเสียงภาษาอังกฤษในระดับต้น ๆ ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากจะเป็นประโยชน์ต่อการออกเสียงที่ถูกต้องและสามารถจดจำเสียงเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียนด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักศึกษาที่มีระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. ควรศึกษารูปแบบการเรียน ปัจจัยแวดล้อมที่จะส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- [1] Wikipedia. (2010). List of languages by Number of Native Speakers. Retrieved December 4, 2012, from http://www.en.wikipedia.org/wiki/List_of_languages_by_number_of_number_of_native_speakers.
- [2] Davis Graddol. (2006). Why learn English. Retrieved December 4, 2012, from <http://www.sahavicha.com/>.
- [3] Janet Goodwin. (2001). "Teaching pronunciation", In Celce-Murcia (Ed.). Journal of Teaching English as Second Language, 117-138.
- [4] บารุง โตรัตน์. (2554). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.

- [5] ปรรารักษ์รัตน์ โชติกเสถียร. (2552). การออกเสียงสระและเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [6] ประนุท สุขศรี และปรียา โนแก้ว. (2545). แนวทางการแก้ปัญหาในการฟัง จำแนกและออกเสียงสระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษที่คลาดเคลื่อนของนักศึกษาปีที่ 2. รายงานการวิจัย. คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [7] แอนดรูว์ บิกส์. (2550). SAY IT RIGHT! พูดอย่างไรให้ชัดโดยไม่เมื่อยปาก (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ครูช่าง.
- [8] โรธ คริสโตเฟอร์. (2553). ภาษาอังกฤษแค่คริสต์ก็มันแล้ว. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์.
- [9] Dauer, RM. (1993). *Accurate English: A Complete Course in Pronunciation*. The Internet TESL Journal, from Vol.III, No. 1, January 1997, from <http://www.iteslj.org>.
- [10] John Morley. (1998). *Trippingly on the Tongue*. Putting Serious Speech/Pronunciation Instruction Back in the TESOL, Equation, ESL Magazine issue January/February, 20-23.
- [11] Chappelle, C. A. (2008). "Innovative language learning: Achieving the vision", *ReCALL* (2001). 13(01), 3-14.
- [12] Wang Remki and Munro Johnson. (2004). *Computer-based training for learning English vowel contrasts*. System, 34, 539-552.
- [13] Akbar Sohrabie. (2006). *Computer Assisted Pronunciation Teaching: Implications and Implementation*. The Week of Research Conference at Azad University of Khorasgan, Isfahan, Iran.
- [14] วรวิมล ตีอินทร์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 เรื่องจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านอินเทอร์เน็ตและวิธีสอนธรรมดา. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพิษณุโลก. คณะวิทยาศาสตร์ศึกษาทั่วไป.
- [15] Kenworthy, J. (1987). *Teaching English Pronunciation*. Harlow. Longma.
- [16] จารุลักษณ์ บัวภาเรือง. (2551). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียง สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอยราษฎร์รังสรรค์ จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- [17] บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีสร้างสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสน์.
- [18] Celce-Murcia, M., Brinton. (2000). *Teaching Pronunciation: A Reference for Teacher of English to Speaker of Other Languages*. 4th edition. Cambridge: Cambridge University Press.